

Der kunde blive Spørgsmaal om at rejse systematiske Indvendinger herimod og om at gaa helt andre Veje, thi der er ganske vist saadanne andre Veje at gaa. Der er ogsaa blevet fremsat saadanne Indvendinger, og de ere blevne fremsatte med stor Styrke. Jeg vil sige til, at der utvivlsomt kan gives en særdeles god logisk Begrundelse for at følge et helt andet System. Navnlige er det blevet gjort gældende, at man kunde eller burde følge den Vej, som andet Steds er fulgt, fortrinnsvis i England, at paalægge Arbejdsgiverne denne Forpligtelse, et ubetinget Erstatningsansvar, overfor deres Arbejdere, men saa forøvrigt overlade til Arbejdsgiverne selv, hvor vidt de vilde forsikre sig eller ikke. Man vil jo let se, at for saa vidt som samtlige Arbejdsgivere fulgte Anvisning til at søge Forsikring for deres Arbejdere, vilde derved kunne naas det samme Maal, og det vilde blive en gylden Foranstaltning for de private Forsikringselskaber; men det vil jo ogsaa straks falde i Øjnene, at man ad denne Vej ikke kunde opnaa det, som man utvivlsomt ved en social og human Lovgivning paa dette Omraade maatte tilstræbe, nemlig at sikre Arbejderne, at de virkelig bleve forsikrede. Det vilde ikke være Tilfældet efter dette System, idet det jo ahang af de paagældende Arbejdsgivere, om de vilde løbe Risikoen af at undlade at forsikre deres Arbejdere, og det vilde vel i de fleste Tilfælde være de forholdsvis svagt stillede Arbejdsgivere, som vilde løbe Risikoen og undlade at forsikre sine Arbejdere mod Ulykkestilfælde. Der er logisk set overmaade meget, som kunde tale for at gaa en saadan Vej. I det hele hører jeg til dem, som have haft meget til overs for den Udvikling, der paa det sociale Omraade er foregaaet i England, medens man jo her nærmest er paa Veje til at følge det tyske System. Dog maa jeg sige, at medens jeg for mit Vedkommende vilde være meget tilbøjelig til paa det økonomiske Omraade at følge det engelske Mønster, fordi vi i økonomisk Henseende have vort væsentlige Marked i England, fordi vort hele økonomiske Liv, kan jeg gerne sige, staar og falder med England, er det paa den anden Side ganske vist, at de sociale Strømninger og Paavirkninger ere komne til os fra Tyskland, og det vilde vi aldrig nogen Sinde kunne frigøre os fra, at hvad der først har brudt sig Vej i Tyskland, kommer til at paavirke Forhold og Stemninger her i Danmark. Det har jo ogsaa paa dette Omraade i høj Grad vist sig, at vi have optaget de tyske Mønstre, og det er vistnok rigtigt, særlig naar man ser hen til den foregaaende Udvikling her i Landet i Sammenligning

med den i andre Lande og særlig ogsaa med Udviklingen i England. Naar man ser hen dertil, er det sandt, hvad der er sagt fra anden Side, at for at følge engelske Mønstre skulde man ogsaa have den Forandring, at man havde hele den engelske Udvikling bag sig. Kunde man nu skabe den, saa var det en anden Sag; men saaledes er det ikke; Forholdene have udviklet sig saaledes her til Lands; de vise det samme Billede som i vort Naboland Tyskland, og vi kunne derfor ikke værge os imod at følge de Veje, som der ere fulgte. Jeg mener ikke, at man skal følge dem slavisk, men kun at man skal indrette sig efter Hensyn til vort Omraade og vore Forhold, og jeg tror da heller ikke, at der her i Landet er Stemning for paa det sociale Omraade at gaa saa vidt, som man er gaaet i Tyskland. Dersom vi skulle naa at saa noget Udbytte ud af en Sag som den foreliggende, er det klart for mig, at det ikke vil tjene Sagen i det hele at rejse Spørgsmaalet om at gaa helt andre systematiske Veje. Begge Dele kan der siges meget for og imod, men er det en Gang givet, at man skal holde Forbindelsen i denne Sag, saa synes jeg, det er nødvendigt at fortsætte paa dette Spor, som her er angivet. Naar man vil kræve nye Forberedelser, nye Overvejelser med Hensyn til Ordningen af denne Sag, komme vi let til at ville slaa ind paa nye Veje; vi ville da næppe hurtigt komme til at naa forholdsvis saa langt, som vi nu i dette Øjeblik ere naaede, og jeg tror, at det er et almindeligt Ønske ogsaa her i dette Ting, at naa til et Resultat i denne Sag indenfor den nærmeste Fremtid. Jeg htrede, at man ved Behandlingen i Landstinget havde set et glædeligt Billede af, at det andet Ting øjensynlig havde nærmet sig de Ansøkelser, som man vilde kunne vente kunde finde Støtte her i Salen, og jeg skal her gøre opmærksom paa, at en af de efter min Mening største Forbedringer, som Lovforslaget har modtaget i det andet Ting, er den, at Søfart og Fiskeri ere blevne optagne i det foreliggende Forslag. Det kan for saa vidt ikke siges at være en Forbedring af Regeringsforslaget, da det oprindelige Regeringsforslag ogsaa havde samme Bestemmelse, men den blev udstemt i Landstinget det første Aar, hvorimod det lykkedes at genindsætte den i det andet Aar, og det forholder sig jo ogsaa saaledes, at hvis man overhovedet vil gaa til en Forsikring af Ulykkestilfælde, vilde det være temmelig urimeligt at udelukke denne Mæringsvej, Søfart og Fiskeri, som efter alle statistiske Oplysninger er mest udsat for Fare, ja, den